

LEGISLATIVE BUSINESS.

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—Legislative Business.

Mysore Temple Entry Authorisation (Amendment Bill.)

Motion to reconsider.

*The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA
(Minister for Revenue and Excise).—
Sir, I move :—

"That as recommended by His Highness the Maharaja in his Message, the Mysore Temple Entry Authorisation (Amendment) Bill, 1951, be reconsidered by the Assembly, having regard to the provisions of articles 17 and 35 (a) (ii) of the Constitution."

Sir, the bill which was passed by this Assembly in last January has now to be reconsidered, the reason being that this is a piece of legislation which comes under the purview of the Parliament and not of this State Legislature. The right to impose punishment under the clauses of the bill relating to untouchability belongs exclusively, strictly to the Parliament and not to the State Legislature. In fact, article 17 of the Constitution abolishes untouchability and also prohibits its practice in any part. It also makes enforcement of any disability arising out of untouchability, an offence punishable under law. I believe article 35 gives exclusive power to the Parliament to make laws to prescribe punishment, and therefore prevents the State Legislature from making such law.

However there is one significant factor in article 35 which says that any law in force immediately before the commencement of this Constitution in the territory of India with respect to such matters is made to continue to be in force until altered, repealed or amended by Parliament. The consequence is the Mysore Temple Entry Authorisation Act, 1948, which was the law in force in Mysore territory before the commencement of the Constitution, continues to be in force even after the Constitution and in spite of articles 17

and 35. An amendment of the article after the Constitution becomes therefore an exclusive function of the Parliament. That is why the necessity arises in this.

Mr. SPEAKER.—Motion moved—

"That as recommended by the Rajpramukh in his message, the Mysore Temple Entry Authorisation (Amendment) Bill, 1951, be reconsidered by the Assembly having regard to the provisions of articles 17 and 35 (a)(ii) of the Constitution."

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಾದಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ—
ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ 1948ನೆಯ ಇಸವಿ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಅಕ್ಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಮತ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಜೈನ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ರಜ್ಜೆ. ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಂಚಾದ ಪರಿಣಾಮದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪೂರ್ವಮರ್ಶೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ವಾಪಸು ಕಳುಹಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈಗ ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಚಿಕರ 25ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ —

"(1) Subject to public order, morality and health and to the other provisions of this Part all persons are equally entitled to freedom of conscience and the right to freely profess, practice and propagate religion."

"(2) Nothing in this article shall affect the operation of any existing law or prevent the State from making any law."

(a) regulating or restricting any economic, financial, political or other secular activity which may be associated with religious practice;

(b) providing for social welfare and reform or the throwing open of Hindu religious institutions of a public character to all classes and sections of Hindus."

In the explanation to sub-clause (b) of clause (2), it is said that the reference to Hindus shall be construed as including a reference to persons professing the Sikh, Jain or Buddhist religion, and the reference to Hindu religious institutions shall be construed accordingly.

ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪೈಕಿ ಹಿಂದುಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಜೈನರು ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಮತದವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಕೂಡ ಆ ಡಿಫಿನಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು 25ನೆಯ ಅರ್ಚಿಕರನ್ನಲ್ಲದೆ ಅದ್ದರಿಂದ 1948ನೆಯ ಇಸವಿ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶದ ಅಕ್ಕಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಜೈನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ತೆರೆದಿರುವುದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 25ನೆಯ ಅರ್ಚಿಕರಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೆ ?

* Asterisk indicates that the speech or remarks have not been returned approved by the Hon'ble Member concerned.

Nothing prevents the State ಎಂದು ಹೇಳಿ ವುದರಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ-ತಾವು ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ 25ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಇದು ತಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಉಚಿತವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ 35ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ (a) ನಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಚಾಪ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದರೆ ಅಪರಾಧಗಳು ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬಹುದೋ ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ರೆಲವೆಂಟ್ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನ್ನು ನೋಡಿ.

Article 17:—

"Untouchability" is abolished and its practice in any form is forbidden. The enforcement of any disability arising out of 'Untouchability' shall be an offence punishable in accordance with law."

ಇದು ಒಂದು ಆರ್ಟಿಕಲ್. ಇನ್ನೊಂದು ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಯಾವುದೆಂದರೆ:—

Artical 23:—

"Traffic in human beings and beggar and other similar forms of forced labour are prohibited and any contravention of this provision shall be an offence punishable in accordance with law."

ಎಂದು ಇದೆ. ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಚಾಪ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅದನ್ನು observe ಮಾಡಿ ಶಾಸನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಅಧಿಕಾರ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು 35ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ (ಎ) ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಬರಾದರೂ ಸಹ ಆ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂಥಾ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಮಸೂದೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು 17ನೇ ವಿಧಿ ಆಗಲೇ 23ನೇ ವಿಧಿ ಆಗಲೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. 25ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಂತೆ

"Nothing will prevent the State" ಎಂದು ದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಅಥವಾ ಜೈನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಗೋಮಾತೆಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವಾಗಲೀ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ದೇವಾಲಯಗಳಾಗಲೀ ಅವುಗಳನ್ನು ಹರಿಜನರಾಗಲೀ ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು 17 ಮತ್ತು 23ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನೇನೋ ಅಷ್ಟು ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಚ್ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ 15ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ Secular character ನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ,

public character ನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಅತಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದು ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಹಿಂದೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೇ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಆ ಪ್ಯಾಪರ್ಚ್ ತಾವು ತಂದಿರುವ 1948ನೇ ಚೆಂಪರ್ ಎಂಟ್ರಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪೀನರ್ ಆಕ್ಟ್ ಇದೆಯೋ ಇದೇ ಪೀನರ್ ಆಕ್ಟ್ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿರುವುದು ಜೈನ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು 17 ಮತ್ತು 23ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ 'ರಾ' ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಅಂತಿಮ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದು ವಲೆಗೂ ಸಹ ಯಾವ ಒಂದು exclude class ಎಂಬುದಾಗಿ ಏನೋ ಅವರಿಗೆ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಹಕ್ಕು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಪುನಃ 25ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದು consistent ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಹಿಂದೂ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು 'ರಾ' ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು ಎಂದಿದೆ. ಆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಏಕೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ನವರನ್ನು ಕೇಳೋಣ. 17 ಮತ್ತು 23ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ತಾವು ಒಂದು ಪೀನರ್ ಕ್ಯಾಸ್ ತಂದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈಗಿರುವಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಈ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೀನರ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ತಂದು ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕು ದೊರಕದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಚೆರಾಯಿಸಿ ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅವರು ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನ ರೆಬಿಡಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಇದನ್ನು enforce ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಅಥವಾ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೂ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಆದ್ವೈಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಮಾರ್ಚೆಲೇಟ್ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಇದ್ದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಸಮುದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 17ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆಯೇ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ observe ಮಾಡದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ಶಂಕೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂತೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಡಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಹೊರತು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೈನ, ಬೌದ್ಧ, ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಯಾವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೇ ಆಗಲೀ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು. ಆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು)

ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ 1948 ನೇ ಆಕ್ಟ್‌ನ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ 17 ಮತ್ತು 23ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಾಸನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ 17 ಮತ್ತು 23ನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri K. SAMPANGI RAMIAH (Kolar District—General).—Sir, I am afraid that the Bill cannot be amended and brought before the House as my Hon'ble friend Sri Madiiah suggests. The only article of the Constitution applicable to a matter of this kind is Article 17. It reads as follows :

"Untouchability" is abolished and its practice in any form is forbidden. The enforcement of any disability arising out of "Untouchability" shall be an offence punishable in accordance with law".

So, when the prohibition of the entry of Harijans into temple is punishable offence, the only Article of the Constitution that is attracted is Article 17. Articles 15 and 16 have no application as far as this punishment for the practice of untouchability is concerned. Sir, we need not go into the other question adumbrated in Articles 15 and 16. Article 15 has only reference to general institutions like shops, public restaurants, hotels, etc. Article 16 is for the appointment, etc. That being the case, it is only Article 17 that would be applicable so far as untouchability is concerned. Article 35 reads as follows :

"Notwithstanding anything in this Constitution,—

(a) Parliament shall have, and the Legislature of a State shall not have, power to make laws—

(ii) for prescribing punishment for those acts which are declared to be offences under this Part; "

So it attracts the provision of the sub-clause (ii) "prescribing punishment for those acts..."

So, when article 17 makes the practice of untouchability as an act for punishment, the question of entry of Harijans is a sort of Untouchability. Under these circumstances it is only the Parliament that shall have the power

to prescribe the punishment or regulate punishments and not the State Legislatures. As a matter of fact, nothing prevents the Parliament from passing the law as and when they like. Our representatives in the Parliament may bring in such a Bill or our own Government may request the Parliament to pass such a Bill. The only object of bringing this Bill into this House was to penalise such action of people. If you take out that penal clause there is nothing left in it. Unless there is penalty prescribed or unless we prescribe a sanction in the law or authority we promulgate, that provision would be a dead letter, when we do not make adequate provision for the punishment. If the enforcement portion is not there, then that provision of the law would be a dead letter and the State would be doing nothing in passing such a law. Under these circumstances, we will have to withdraw and if and when necessity arises, we may either ask our Representatives in the Parliament to bring such a measure or request the Central Government to make it as an offence or if we consider any other measure by which we can do this, then we can think of the matter and bring another Bill. Under the circumstances, the only alternative left is to withdraw the Bill and not reconsider or amend or do such thing because, if you take out the penal provision, the Bill is as good as not passed at all.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಅನ್ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವಂಥ disability ಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ Disabilities Removal Act ಎಂಬುದಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಇದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇವರು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಆಗ 'ನೀವು ಅನ್ವೃತ್ತರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅದನ್ನು ಹೋಗಿರಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜಪ್ರಮುಖರಿಂದ ಸಂದೇಶ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಕಾರ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಭಾರತ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನವರು ಈ ಮಸೂದಾ ಕಾನೂನನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿಷಾದಕರ. ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 17ನೆಯ ವಿಧಿ ಹೀಗಿದೆ: "Untouchability is abolished and its practice in any form is forbidden".

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಭಾಷ್ಯಂಧರರು.—ಅದಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ಹೋಗಿ ತೆಂಬುದಲ್ಲ; ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು.—ಭಾರತದ ಪ್ರೆಸಿ ಡೆಂಟರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು Re-consider ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಾ, ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ.....! ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗೆ ಪರಾರೋಚನೆ ಮಾಡಿಯೇ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು.—ಅದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅನು ಮತಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿ ದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು.—ಆ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನಾವಿನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರವರು (ಸರ್ಕಾರದ ರಾ ಮತ್ಸ್ಯ ರೇಬರ್, ಸಚಿವರು).—ಇದರಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ವಿಷಯ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟು. ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಅದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಹಿಂದೂ ದೇವಸ್ಥಾನ ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು, ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿಕೂಡದು ಎಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಕೆಲವು ಜನರು ತಾವು Hindus ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಾಲನ ಮಾಡಬ ಹುದೆಂದು ವಾದ ತೆಗೆದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಹಾಗೆ ನಿಷೇಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ “ಹಿಂದು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಜೈನ್ ದೇವ ಸ್ಥಾನಗಳೂ ಸೇರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿ ಜೈನ ದೇವಸ್ಥಾನ ಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಿಗೆಂದು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಟಿ. ಭಾಷ್ಯಂರವರು.—Excluded classes ಎಂತರೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೂ ಅದ ರಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

ಈಗ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಈ ಮಸೂದೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ‘ultra vires of the State Legislature’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—It is *ultra vires*. It is not necessary in the first place and in the second it is *ultra vires*. It is unnecessary because Article 25 of the Constitution provides for the entry of the excluded classes even into Jain temples, because the word ‘Hindu’ is extended to Jains also.

“Explanation II.—In sub-clause (b) of clause (2), the reference to Hindus shall be construed as including a reference to persons professing the Sikh, Jaina or Buddhist religion, and the reference to Hindu religious institutions shall be construed accordingly.”

Therefore the original Bill which we made calling upon Hindu temples being thrown open include all these temples.

L.A.

There is no need for another Bill. That is one point. It is *ultra vires* of the State Legislature because excluded classes mainly are untouchables. An Untouchable goes there as an excluded class man. It would be an offence under Article 17 to prevent him from entering.

Sri M. MADIHA.—It may be objected that I am an excluded class on the ground that I am an excluded class, not that I am an untouchable. We urge that the Government can declare a law under provision of Article 25 and give that right to the excluded class also.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—Under Article 25 the word “Hindu” includes the Sikh, the Jain and the Buddhist, and once we say a Hindu temple, it includes the Sikh temple, Jain temple and the Buddhist temple. Therefore there is no need for a Bill.

Sri M. MADIHA.—There is need. Article 25 (2) says:

“Nothing in this article shall affect the operation of any existing law or prevent the State from making any law.”

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—Explanation II says ‘Hindu’ includes Jain, Sikh and Buddhist. Why do you want again to say that ‘Jain’ should also be included? It is included in the Statute itself.

Thus, what the President says is correct. There is no need for this Bill.

Another objectionable character of this Bill is: you have provided for punishment. If any person enters a Jain temple and is not allowed therein, in such a case punishment is prescribed. Punishment can only be prescribed by Parliament under Article 35, and therefore this Bill.....

Sri M. MADIHA.—Am I to under-stand that the provisions of the Temple Entry Authorisation Act 1949 has given the right to the excluded classes to enter the temples of Jains and Buddhists?

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—That is the interpretation, and that interpretation is borne out by Article 25.

Sri M. MADIHA.—If that is so, then why is the provision under Article 25 (2) (b) there?

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—In fact it is under 25 (2) (b) that you bring in jains under the term Hindus. If 25 (2) (b) is not there, then this Bill is necessary. Since there is 25 (2) (b), this bill is unnecessary. I hope the Hon'ble Member will follow. Since we have been providing for punishment of any person of excluded classes if he is prevented from entering the temple, that punishment can only be prescribed by Parliament under Article 35 and therefore, this Bill is *ultra vires* of this Legislature. It is perfectly true and logical and therefore the only course open to us is to withdraw this Bill.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರ್ ಅವರು.—ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೆ? ಏಕೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದಿರಿ?

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—We wanted to make it more clear than it was. But since objection has been taken, we drop it.

***The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.**—ಇನ್ನು ನಾನೇನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಹಿಂದೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

When the amendment bill was brought before this House, he raised the same point and went on reading article after article from the Constitution. ಈ ಹೊತ್ತು ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು.

The distinction between Articles 16 and 17 as explained by Sri K. Sampangiramiiah is very clear. Article 17 is clear. It takes away untouchability and the practice of it in any form is made punishable. It is an offence. Perhaps the doubt of the Hon'ble Member is whether 'Hindu' meant and included jain, sikh and buddhist. Article 25 makes it very clear as has been pointed by the Hon'ble Law Minister. It includes not merely buddhists, sikhs but also jains. And therefore, let there be no confusion. The Hon'ble Member also raised another objection. Why this amendment was not necessary as pointed out by the President, is due to the fact that under Article 35 it is only the Parliament and not the State Legislature which has power to enact this. The punishment which we thought of providing for is to be prescribed by the

Parliament and not by the State Legislature. Article 35 is so clear and clear. (a) (ii) says :

"for prescribing punishment for those acts which are declared to be offences under this part ;"

Parliament shall have, and the Legislature of a State shall not have, the power to make laws. He need not have entertained any doubt because punishment is not prescribed under the Temple Entry Authorisation Act of 1948. This will be a dead letter. It will not be enforceable because when a person goes there and some people prevent him from entering the temple, there is no punishment prescribed. But there is section 5 in that Temple Entry Act of 1948 which prescribes punishment.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು. 1948ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅನುಮಾನ ಬರುವುದಕ್ಕೇ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—I do not understand what he means by saying there are still some doubts. Because section 5 of that Act of 1948 continues and Parliament has not yet thought of repealing or amending or making any additions or alterations so far as section 5 of our Act is concerned. Therefore it is so clear there is no need for this amendment. This is unnecessary. It is absolutely unnecessary because the Constitution of India makes it clear and Article 25 is so clear.

Sri M. MADIAH.—So, may I take it that under Article 13, the Act which was in force before the commencement of this Constitution is void? The article reads:

"13. (1) All laws in force in the territory of India immediately before the commencement of this Constitution, in so far as they are inconsistent with the provisions of this Part, shall, to the extent of such inconsistency, be void."

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM.—Article 13 has to be read along with Article 25 and in Article 25 you find :

"25 (2) Nothing in this article shall effect the operation of any existing law or prevent the State from making law—

“(b) providing for social welfare and reform or the throwing open of Hindu religious

institutions of a public character to all classes and sections of Hindus."

So, article 25 makes it clear that the Temple Entry Authorisation Act originally passed by us continues to be in force.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—Because it came into existence prior to the Constitution of India, it continues. That is very clear.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That as recommended by the Rajpr mukh in his Message, the Mysore Temple Entry Authorisation (Amendment) Bill 1951, be reconsidered by the Assembly having regard to the provisions of Articles 17 and 35 (a) (ii) of the Constitution."

The motion was adopted.

Motion for leave to withdraw.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—Sir, I move :

"That leave be granted to withdraw the Mysore Temple Entry Authorisation (Amendment) Bill 1951."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That leave be granted to withdraw the Mysore Temple Entry Authorisation (Amendment) Bill 1951."

The motion was adopted.

The Bill was withdrawn by leave of the House.

RESOLUTION.

Empowering the Parliament to make laws relating to Evacuee Property.

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM (Minister for Law and Labour).—Sir, I move the following Resolution for the acceptance of this Hon'ble House :—

"Whereas for the better management and disposal of certain evacuee property, it is desirable to make Central laws providing for the separation of the interests of the evacuees from those of non-evacuees, and such laws may *inter alia* relate to certain matters enumerated in the State List :—

This House do resolve, in pursuance of Article 252 of the Constitution, that it is desirable that Parliament should, for the aforesaid purposes, regulate by law in the State of Mysore the following matters enumerated in entries 18 and 30 of the State List, namely :—

"rights in or over land ; transfer and alienation of agricultural land ; money-lending and money-lenders and relief of agricultural indebtedness."

Sir, the need for this resolution arises this way. There is what is known as Evacuee Properties Act, and the Revenue Commissioner in Mysore is the Custodian of such properties belonging to evacuees. Now, there are non-evacuees who are interested in the property either by way of joint ownership, or by way of alienations from evacuees as for instance mortgage, hypothecation and so on. How do you differentiate between the interest of the evacuee in the property and the interest of the non-evacuee in the property? Evacuee property vests in the Revenue Commissioner. Non-evacuee property vests in the individuals and you must think of some law according to which you can differentiate the evacuees, and the non-evacuees' right over the properties. The same law is governing the management of property in both cases, and this is a matter which prevails all over India, not merely in Mysore. So it is better and it is more desirable to have a Central Law which will apply to all parts of India. That is why the Government of India wrote to us to say that it would be better to have a Central Law passed by Parliament in order to provide for the separation of non-evacuee interests from the evacuee interests in the properties. Money-lending, agricultural lands, these are subjects entirely within the scope of the State Legislature. The Central Legislature cannot pass any law in respect of it unless we agree. Therefore we have got to agree to that and the mode of agreement is also contained in the Constitution. It says that if the State Legislature passes a resolution asking the Central Parliament to make a law so that it may be enforced here it is only then that the Parliament can take up this matter. This is contained in Article 252 which says :

"252 (1) If it appears to the Legislatures of two or more States to be desirable that any of the matters with respect to which Parliament has no power to make laws for two States except as provided in Articles 24 and 250 should be regulated in such States by Parliament by law, and if resolutions to that effect are passed by all the Houses of the Legislatures of those States, it shall be lawful for Parliament to pass an Act for regulating that matter accordingly....."